

EGY SZEMÉLYES (EGYSZEMÉLYES) KÜZDELEM. RIMPFEL ROSAMUNDA CSODÁS LOURDES-I GYÓGYULÁSA

A Magyar Katolikus Lexikon szócikke szerint: „A lelkiségi mozgalmak a lelkiség megújításával, vagy új kezdeményezésekkel a kor adottságaihoz alkalmazkodnak, miközben Krisztus radikálisabb követésére törekednek. Az életképes lelkiségi mozgalmak intézményesülnek, és hosszabb időn át megmaradnak, a divatjellegűek nagyon gyorsan szétfoszlanak. A lelkiségi mozgalmakat általában egy-egy személy indítja el, aki erre sajátos meghívást, karizmát kap Istentől.”¹

Az alábbiakban egy, a 20. század elején induló – s a korszak sajátos viszonyainak, illetve a résztvevő személyek szándékainak és lehetőségeinek okán – kiteljesedni nem tudó „mozgalom” talán legfontosabb mozzanatának vizsgálatával, egy esettanulmánnyal kíséreljük meg bemutatni a Regnum Marianum tudatot erősíteni szándékozó, sajátosan félben maradt, illetve átalakult kezdeményezést, annak főszereplőjét.

Az írás címében is jelzett egyik szereplőről Pezenhoffer Antal, az 1960-as években papírra vetett munkájában így írt: „Magyarok is gyógyultak meg csodásan Lourdes-ban. Egy apácát, Rosamunda nővért, akit vasmíderben [fűzőben] és tolokocsiban vittek oda, ismertem is, mert nővéremnek tanítónője volt. Később az első világháború vége felé ugyanakkor volt az érsekújvári kórházban ápoló apácák főnöknője, mikor én ott káplánkodtam. Mivel a kórház egyházi ügyeit, mint főnöknő, ő intézte, többször tárgyaltam vele, de betegségéről és csodás gyógyulásáról soha. Nekem akkor már megvolt a lourdes-i eseményekről és csodás gyógyulásáról és De Ruddr, Dehant, Garam és Rouchelné esete után már nem volt szükségem újabb bizonyítékokra, ő pedig – úgy látszik – nem tartotta szükségesnek, hogy az esettel kapcsolatban magára vonja a figyelmet, még egy olyan pap se, akit nővére révén ismert. Ő nem is sejtette, hogy én betegségéről és csodás gyógyulásáról hallottam, sőt mivel erről nem is kérdeztem soha, bizonyára csak azt érthette belőle, hogy sohase hallottam róla. Mégse hozta elő sohase. Pedig hallottam, hogy meg is írta betegsége és gyógyulása történetét, de ezt is csak utólag és mástól hallottam. Ennyire nem reklámozták magukat azok, akiket az Isten csodával tüntetett ki. Azt láttam, hogy az alatt a két év alatt, míg összeköttetésben voltam vele, sohasem volt beteg, s azt is láttam, hogy még az apácák közt is kivált életszentségével, magába vonultságával, igénytelenségével.

Régebben Lourdes-nak magyar nyelven is volt külön lapja. Ebben láttam lourdes-i zarándoklata és gyógyulása alkalmával Rosamunda nővér képét, akit nővérem, akit azelőtt tanított, e képen azonnal megismert.”²

¹ DIÓS 2002. 758-759.

² PEZENHOFFER 2009. 217-218.

A másik szereplőről, Paulovits Sándor már 1926-ban megemlékezett: „Nagyon sok magyar zarándok ragadta meg az alkalmat, hogy a boldoggáavatás évében meglátogassa a szelídlelkű Bernadette egykori látomásának színhelyét. Hiszen a magyar katolicizmus évtizedek óta tüntető szeretettel keresi föl e szépséges kegyhelyet. Egy lelkes magyar lelkipásztornak, Tóth János plébánosnak propagálása révén magyar nyelvű képes folyóiratunk is van, mely Isten segítségével immár tizenegyedik évfolyamában gyűjti a csodás gyógyulások adatait és buzdítja mindig új zarándoklatokra a magyar híveket.”³

Tóth János fertőmeggyesi plébánosnak, a Lourdes című folyóirat alapító-szerkesztőjének⁴ 1913 májusában adatott meg, hogy a jeles kegyhelyen – az éppen általa vezetett második zarándoklaton – egy magyar hívő is meggyógyult. Május 7-én táviratban jelezte az eseményt Várady Lipót Árpád győri megyéspüspöknek:

„Fogadja Meltosagod kegyesen hodolatunkat azon örömhírrrel hogy egy gyógyithatlan soproni apácza teljesen meggyógyúlt.”⁵ (1. kép)

A következő napon a kegyhely napilapja is beszámolt a csodás eseményről:

„Magyarok Lourdesban.

Ma érkezett meg a magyar nemzeti zarándoklat, Tóth János vezetése alatt, 220 zarándokkal. Reggel 7 órakor a Grottánál misézett Tóth János, 9 1/2 -kor pedig Odray Celestin Hatvan apátplebánosa a Basilikában mondott ünnepélyes nagymisét, magyar énekekkel. Van velük 40 beteg, köztük súlyosak is. Három napig maradnak áttén, bizonyára gyógyulásban is lesz részük. Einsiedelből jöttek és Rómába, onnan Loretoba és Paduába zarándokolnak. Minden évben megteszik ezen zarándoklatot. A viszontlátásra, Kivánunk nekik szerencsés utat.

Magyar apáca gyógyulása

Rimpfel Rosamunda soproni apáca gyógyithatlan hátgerincz sorvadásából ma fürdes alatt hirtelen teljesen meg gyógyult. Egészfelső teste gépben volt 5 év óta és a gépet eldopta és egészen jól jar. Ez a legcsodasabb gyógyulasa ezen évnek.”⁶ (2. kép)

A zarándoklaton résztvevő – szintén az Isteni Megváltó Leányai rendjéhez tartozó – nővér ugyanezen a napon már két rendtársnőjének gyógyulásáról tájékoztatta a püspököt:

„meltosagos varady puespoek gyoer hongroie

Lourdes 665 17/168 15/1

ave maria rosamunda es Laurena noeverek csodalatosan meggyultak hatgerincsorvadasbol

bonaventtra noever”⁷

³ PAULOVITS 1926. 126.

⁴ A „Lourdes képes havi folyóirat” első száma 1912 januárjában jelent meg Fertőmeggyesen. A lapról Horváth 2000. 461-462.

⁵ Ceruzával, kézírással kitöltött távirati formanyomtatvány. A pecséten: Győr [19]13 Máj 7. Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 3997/1913. A postai pecsét dátuma ellentmondásos, hiszen minden egyéb beszámolóban május 8. szerepel a csodás gyógyulás időpontjaként.

⁶ *Le Messager de Lourdes. Journal Catholique.* 8. Mai 1913. Deuxième Année No 42. 2e Édition. A lap címloldalán szalagcímben: „Magyar apáca gyógyulása.” Ugyanezen lapszámban francia és spanyol nyelvű beszámoló is megjelent Rosamunda nővér gyógyulásáról.

⁷ A pecsét tanúsága szerint: a kézbesítőnek kiadott: Győr [19]13 – Máj – 8. Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 4065/1913

A gyógyulás hírére szinte azonnal közölte és kommentálta a soproni sajtó is:
„A XX. század és a csodák.

A csodák kora lejárt. A tudomány ugyan nem vonja kétségbe, hogy lehetnek még ismeretlen természeti erők, de nem veszi komolyan azt az irányt, amely ezeket az ismeretlen erőket a spiritizmus körében keresi. A csodákat meg épenséggel rég meghaladott álláspontnak tekinti, amely legfeljebb reklám szempontjából bír gyakorlati értékkel. Ezzel a komoly tudományos felfogással szemben ideiktatunk egy hírt, amely éppen helyi vonatkozásánál fogva bír egy kis érdekességgel.

A híres francia Mária-kegyhelyről ma délután érdekes táviratot kaptunk. Ez idő szerint Lourdesban egy több száz tagból álló magyar zarándokcsapat tartózkodik Bangha Béla S. J. és Tóth János fertőmeggyesi plébános vezetésével. A magyar zarándokok a világhírű kegyhelyen – a mint Tóth János táviratozza – csodás gyógyulásnak lettek szemtanúi, sőt ezúttal éppen a magyar zarándokcsapat egyik tagja részesült az égi kegyelem csodatevő áldásában. Ugyanis az idei májusi zarándoklaton a Megváltóról nevezett apácák soproni anyaházának egyik tagja, Rimpfl Rosamunda is résztvett, aki hosszabb ideje nagybeteg, gyógyíthatatlan hátgerincbajban szenvedett, úgy hogy a zarándoklattal is alig tudott elmenni, csak támogatással és utolsó erejének megfeszítésével követhette a zarándokcsapatot hosszú útjában. A hívő lelkű, mélyen vallásos soproni apáca többször mondogta nagy betegségében, hogy szeretne elmenni Lourdesba, mert csak ott fog enyhületet találni súlyos bajára. A zarándokok megérkezése után mély áhítatban, folytonos imádkozásban töltötte az időt és egyszer csak azt vette észre, hogy fájdalmai megszűnnek és minden átmenet nélkül súlyos, gyógyíthatatlan betegsége, amelyen az orvosi tudomány nem tudott segíteni, hirtelen teljesen meggyógyult. A jelenlevők, az ismerősei, akik látták nagy betegségében, alig ismertek rá csodás gyógyulása után, annyira megváltozott egész lénye, arcán, a szemében az egészség, az életöröm fénye ragyogott. A távirat szavai szerint mindenkit mélyen meghatott, valósággal megrendített az égi kegyelem csodás megnyilatkozása, ez a legújabb lourdes-i csoda, amely – amint a „bureau des constations”, amely neves orvosok vezetése alatt áll – megállapította, hogy ez a legnagyobb gyógyulása ennek az évnek. A csodás gyógyulás hírére ezrek ajkán felhangzott a „Magnificat” fenséges dallama és az ének szárnyaló szavával adtak a zarándokok kifejezést csodával bizonyított diadalmas hitüknek. A magyar zarándokcsapatot ünnepi érzéssel töltötte el a rendkívüli esemény, amely a legszebb emléke marad mindenkor az idei zarándoklatnak.

A magunk részéről csak azt kívánjuk, hogy a kedves testvér gyógyulása igaz legyen és mindenképp tartós.”⁸

Egykorú útinaplójában – az egyik zarándoktárs – Rigó Józsefné Prikler Emerencia így számolt be a csodás gyógyulásról: „Május 8. szerda. ... siettünk a templomba, elvégeztük a gyónást, szentmisét hallgattunk és áldoztunk. Utána hazamentünk reggelizni, majd ismét a templomba. 9 órakor kezdődött a fürdés. A barlang mellett vannak a fürdőházak, úgy kellett sorba állni. Egyik felől a férfiak,

⁸ Soproni Napló. Politikai napilap. XVII. évfolyam 108. (2709.) szám. 1913. május 11. vasárnap. 4-5.

másik felől a nők. Mindegyik fél külön szobába, a kijárása másik felén volt. Ott vannak az ápolók, akik segítenek öltözni és vetkőzni. Egyszerre csak egy mehet be. A vízbe három lépcsőn kell lemenni. Megfogják a két karját azok eresztik a vízbe. Van egy Mária szobor a medencében, ahhoz kell menni előbb és megcsókolni, csak azután szabad elmerülni a vízben. Háromszor kell nyakig merülni, mosakodni nem szabad, csak lemerülni és kijönni. Míg az egyik fürdik, a másikat vetkőztetik. A betegek külön fürdenek. Akármilyen nagy beteg, mégis belebújtatják nyakig a természetes jéghideg vízbe és nagyon sokan meggyógyulnak benne. A Grottánál egyfelől imádkoznak a betegekért, amíg azok fürdenek. S amint felöltözködnek, mindegyiknek a barlangba kell menni imádkozni. Amint ismét imádkoztak, egyszer csak hozzák a hírt, hogy meggyógyult az a nagybeteg apáca, aki velünk utazott. 5 év óta beteg volt, úgy hozták ki kocsin. Mikor Lourdesba értünk, mindjárt kórházba vitték. Első nap kivitték a fürdőbe, nem lett jobban. Másnap korán kivitték, misét szolgáltak érte és mindenkinek azért kellett imádkozni, és a mise alatt fürdőbe tették. Úgy kellett támogatni, nem tudott magán segíteni semmit. Mikor a fürdőbe harmadszor belemártották, kivitték és akarták öltöztetni, azt mondta: hagyjanak, ne bántsanak, meggyógyultam, fölöltözöm. De nem hittek neki, csak fel akarták öltöztetni, akkor ő megpróbált felállni. Semmi fájást nem érzett magában, fölöltözött maga. Mindjárt sokan odaseregültek nézni. Nagyon sápadt volt ugyan, de egész jól érezte magát, a vasmídert – ami rajta volt azelőtt – nem kellett rátenni. Az orvosok bevitték mindjárt a kórházba, össze-vissza vizsgálták, de elmúlt minden baja. Mindnyájan imádkoztunk, már akkor sok nép összejött. Mindenki látni akarta, a miderét hordozták alá s föl, mutogatták a népek között. Akkorra dél lett és hazamentünk ebédelni. Volt leves, marhahús dinsztelt krumplival és csibehús salátával és gyümölcsbefőtt. Ebéd után elmentünk a püspökhöz tisztelegni. A meggyógyult apáca is velünk jött gyalog, nem kellett neki kocsi. A vasmídert is elhozták a püspöknek megmutatni. Nagyon szívesen fogadott bennünket, mindegyikünkkel kezét fogott. Különösen a meggyógyult apácával beszélt sokat, de azt én nem értettem meg. Aztán kezébe vett minden kötést, amit levettek a betegről, össze-vissza forgatta a mídert is. Sokat beszélt arról, hogy nagyon örül a csodának, hogy az Isten a magyarokat tüntette ki vele, azok közül gyógyult meg valaki. Volt ám beteg száz meg száz mindenfelől és nem gyógyult meg több. Azután mindegyikünk kezét csókolt neki és ő adott egy kis érmét emléknek. Elbúcsúztunk és visszamentünk a Grottába litániára. Estefelé eljött a püspök és szép körmenetet tartottunk, égő gyertyákkal. A püspök vitte az Oltáriszentséget, nagyon szép volt. Az a sok plébános, volt valami negyven és mivelünk is volt még tizenöt és még sok máshonnan való. Szép prédikáció volt, utána felmentünk a kálváriára. Az első stációt térden csúszva tettük meg – nem volt szabad másképp – aztán mehettünk fölfelé. Nagyon magasra kellett menni, olyan szép volt és olyan örömmel mentem, semmi fáradtságot nem éreztem. Óh, de szívre ható itt lenni, milyen buzgón lehet itt imádkozni. Olyan szépen el van készítve minden. Mire leértünk este lett, azért mentünk későn, mert a hegy tetején nagyon meleg van. Siettünk haza, mert már éhesek voltunk. Kaptunk vacsorára

gulyást és borjúpecsenyét salátával és süteményt. Szobánkba siettünk, imádkoztunk és lefeküdtünk.”⁹ (3. kép)

A zarándokcsoport hazaérkezése után Tóth János azonnal elindította a csodás gyógyulás hivatalos elismertetését. Erről tanúskodik Várady Lipót püspök május 13-án kelt levele:

„Zehetbauer Otto prépostpl.[ébános]

Nagy örömmel vettem t[isztelendősé]ged útján, ha közvetlenül is a Rosamunda és Lauriana nővérek meglepő, rendkívüli gyógyulásáról szóló híreket. A bold. [ogságos] Szűz Kegyelmes közbenjárása ismét nagyot művelt. Szívből üdvözlöm a nagy kegyelem boldog részeseit, de üdvözlöm a házat is, mert nem kétlem, hogy a vett segítség hathatós előmozdítója lesz az életszentség növekedésének az egész szerzetesrendben, főképp annak anyaházában.

A történet rendkívüli esetek hiteles megállapításának érdekében felkérem prépost urat, hogy maga mellé vevén Feichlinger Mátyás lelki igazgatót, hallgassa ki teljes részletességgel az intézet kezelő orvosát, aki a meggyógyult nővérek állapotát ismerte a gyógyulás előtt, valamint a betegséget jellemző főbb tünetekre nézve hallgasson ki néhány ápoló nővért, olyanokat, kik a jelenségeket közvetlen is hosszabb megfigyelés alapján ismerték.

A kezelő orvos úr által megállapítandó lesz a szóbanforgó nővérek mostani egészsége, összehasonlítva azt a korábbi állapottal. Mindezen adatok, bemondások jegyző könyvben foglaltatván, a jegyzőkönyv hozzám lesz küldendő.”¹⁰

Az egyházmegyei igazoló eljárás – a levél tanúsága szerint – még két soproni apáca, Rosamunda és Lauriana ügyében kezdődött, a vatikáni Segretaria di Stato di sua Santità-ból május 31-én keltezett levél már csak Rosamunda ügyével foglalkozott.¹¹ Talán a vatikáni levél határozatlansága, megfogalmazásának módja – „Bárcsak minden csoda lenne, amit a sok ember összehord” – lehetett az oka, hogy Tóth János minden – az ügyre vonatkozó – kezdeményezését visszautasított a püspöke. Tóth október 25-én kéréssel fordult Várady Lipóthoz:

„A tatai eucharistikus értekezleten az az eszme merült föl, hogy igen czélszerű volna a Lourdesban meggyógyult Rosamunda nővért a Kath.[olikus] nagygyűlések alkalmával, esetleg az egész közönségnek, vagy pedig legalább az egyházi és világi főrangú uraknak bemutatni, a kik bizonyára érdeklődnének iránta. A soproni zárda főnöknője szívesen adja ebbe való beleegyezését, de mégis arra kért, hogy Méltóságod véleményét is kikérjem erre nézve. Bátorkodom kérni Méltóságodat, kegyeskedjék az ő megnyugtatóására velem tudatni, helyesnek találja-e ezen eszmét és így bemutatjuk-e őt, a csodás gyógyultat; vagy esetleg kifogás tehető ellene.”¹²

⁹ A napló magántulajdonban. Részleteit közölte Szabó 2008. 11., 2009. 114-117. A zarándokok listája szerint „özvegy Rigó Józsefné siketnéma Rigó Pali született süket” gyermekével Dunakilitiről indultak Lourdes-ba.

¹⁰ Külzetén piros íróval „vissza” jelzéssel ellátott; fekete tintával, kézzel írt levélfogalmazvány. Püspöki címeres szárazpecsétes levélpapíron. Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 4120/1913.

¹¹ Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 4552/1913.

¹² Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 8620/1913.

A püspök október 25-i válasza szerint: „a Lourdesban csodásan meggyógyult Rosamunda nővérnek bemutatását a katolikus nagygyűlésen sem az egész közönség, sem az egyházi és világi főrangú urak előtt nem találok célszerűnek, mivel bemutatása igen könnyen félremagyarázásokra vezetne.”¹³

Tóth János a következő -1914. évi - lourdes-i zarándoklatát arra is felhasználta, hogy az ottani püspök ajánlásával, a győri egyházmegye delegáltjaként részt vehessen a namur-i eucharisztikus kongresszuson.¹⁴ Arról, hogy a csodás gyógyulás elismertetésére tett erőfeszítései így sem voltak sikeresek, lapjának 5. és 6. számában közzétett, elkeseredett összefoglalója tanúskodik.¹⁵ A *Rosamunda gyógyulása* című cikkében – bár alapvetően dr. Aigner Ede „ismert Monista (hitetlen) agitátor”-t¹⁶ vádolja – a csodás gyógyulást el nem ismerő Bakay Lajos professzort – Rosamunda egykori kezelő orvosát – hazugnak bélyegzi, sőt, mint írja: „Itt említjük meg, hogy dr. Bakay Lajos református vallású és, ha nem csaló-dunk, szabadkőműves.”¹⁷ A cikksorozatban Tóth János közzétette Bakayhoz intézett leveleit és az arra kapott választ is, az orvos azon kitételével együtt, hogy „Kérem közlésemet úgy tekinteni, mint amely bizalmas információ, amennyiben nevem szellőztetését ezzel az ügygel kapcsolatosan már nagyon megsokaltam. A reménytelennek látszó eset gyógyításához annak idején tisztán a tudomány iránti s emberbaráti szeretetből fogtam hozzá; sem hálára, sem elismerésre nem számítottam, később mikor eredményt tudtam fölmutatni; de megvallva az igazat arra sem gondoltam, hogy valamikor azt akarják bizonyítani, miszerint Rosamunda nővért a lourdes-i víz gyógyította meg.”¹⁸

Rosamunda nővér – aki 1914-ben már a Kismartoni Árvaház főnöknője volt – a cikksorozat olvasása után, látva „hogy Főtisztelendő Plébános Úrnak nem csekély fáradságába került, hogy csodálatos gyógyulásomat bizonyítsa”, meggyógyulásának évfordulójára, *Hálanyilatkozatot* tett közzé a Lourdes hasábjain. „Őszintén bevallom, hogy ezen buzgósága, a Szent Szűz tisztelete körül, mély benyomást gyakorolt rám. Azon sok áldozatot, melyet Plébános Úr e tekintetben hozott, lehetetlen, hogy a mi Égi Anyánk jutalmazatlanul hagyja. Ő már itt e földön akart Főtisztelen-

¹³ Tóth János levelének hátoldalára írt válaszfogalmazvány. Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 8620/1913. Ekkorra már a csodás gyógyulás híret – Tóth Jánosnak köszönhetően – szlovénül is hírül adták. Klekl 1913. 187.

¹⁴ A kiküldetésre vonatkozó levelezés és kinevezési okmány: Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár.3275/1914.

¹⁵ Lourdes 1914. 5. szám. 72-75, Lourdes 1914. 6-7. szám. 99-101.

¹⁶ Dr. Eduard Aigner a lourdes-i csodák „leleplezője” már 1908-ban kiadta *Die Wahrheit über eine Wunderheilung von Lourdes. Eine ärztliche Studie zum goldenen Lourdesjubiläum 1908. Mit einem Anhang: Eine Wunderheilung von Emil Dosenheimer.* (Neuer Frankfurter Verlag, Frankfurt.) című munkáját. Rosamunda gyógyulásának évében pedig az *Eine Lourdeswunder von Gericht.* Neuer Frankfurter Verlag, Frankfurt 1913. című brossúrája váltott ki számos vitát.

¹⁷ *Lourdes 1914.* 5. szám 75. Bakay Lajos (1880. Hódmezővásárhely – 1959. Budapest) Sebészorvos, egyetemi tanár. Rosamunda gyógyulásának idején a budapesti Fehérkereszt Gyermekkórház sebész-főorvosa. 1914-ben létrehozta a pozsonyi sebészeti klinikát, egyetemi nyilvános rendes tanár. 1922-ben Budapesten, majd 1924-ben Pécssett hozta létre az egyetemi klinikát. 1931-ben megkapta a Corvin-koszorút, majd 1938-ban a Magyar Érdemrend Középkeresztjét. Bakay gróf Teleki Pál miniszterelnök kezelőorvosa volt, annak haláláig.

¹⁸ Lourdes 1914. 6-7. szám. 99.

dó Úrnak örömet szerezni – eszközül pedig zarándoklatából egy ilyen szenvedőt használt.”¹⁹ „Nyilvánosan mondok hálás köszönetet a jó Lourdes-i Szűz Anyának, ezen neki szentelt folyóiratban, hogy azon naptól kezdve mai napig teljesíthettem hivatásommal járó kötelességeimet, anélkül, hogy régi bajom, vagy pedig gyengélkedés is legkevésbé akadályozott volna dolgaim elvégzésében.”²⁰ Rosamunda egy saját kezűleg hímezett karinget és stólát is küldött Tóth Jánosnak „azzal a kérelemmel, hogy az eucharistikus kongresszuson, tehát Lourdesban, viselje először és ezáltal szenteltesse meg.”²¹ A csodás gyógyulás évfordulóján talán ez volt az egyetlen pozitív megnyilvánulás Tóth János tevékenységével kapcsolatban.

Miközben Tóth saját lapjában támadta meg Bakay professzort, 1914. szeptember végétől az Egyházmegyei Hatósághoz és a püspökhöz intézett levelei alapján egy komoly sajtóper lehetősége is kirajzolódott. 1914. szeptember 30-án Tóth János egy szerkesztői üzenet kapcsán jelezte az Egyházmegyei Hatóságnak, hogy sajtóper, egyházi döntőbíráskodást és anyagi kártérítést is szeretne kezdeményezni Gergely Józseffel szemben, éppen az első lourdes-i zarándoklat kapcsán.²² A káptalani helynök válaszában közölte, hogy: „Amint elítélem az Egyházi Közlöny 26. és 27. számában Tisztelendőséged ellen leadott szerkesztői üzenetet, épügy roszszalnom kell a Tisztelendőséged által „Lourdes” folyóirat július havi számában közzétett üzenetet is, a mely a Gergely-féle választ egyenesen provokálta. Sajtóper megindítását, ami a már úgy is elég nagy botrányt csak növelné, kánoni törvényekbe ütközik és ezért nem engedélyezhető. [...] Gergely levelének, szerkesztői üzenetének, a reá adott válasznak a „Lourdes” lapjain, a címlap beloldalán, vagy külön mellékletben való leközlését, mint egyházi férfiakhöz teljesen méltatlan és a híveket megbotránykozató civakodást nem helyeslem és egyben megtiltom. Nem látom semmi célját, hogy ezen kölcsönösen elhibázott és Tisztelendőséged támadásával kezdeményezett ügyet az esztergomi főegyházmegyei hatóság elé terjessze. Végül jóakaratulag figyelmeztetem Tisztelendő Uraságot, hogy a zarándoklatok szervezése révén a jelenlegihez hasonló kellemetlen és a jó ügynek csak ártó helyzetet ezentúl ne idézzen elő. (Ellenkező esetben az egyházmegyei hatóság kénytelen lesz Tisztelendő Uraságot a zarándoklatok szervezésétől eltiltani.)”²³

A kedvezőtlen válasz után – 1915 júliusában – Tóth János, igazát védve a püspökhöz fordult, mivel nem tudott belenyugodni abba, hogy Gergely József „hamis állításai, sőt rágalmi nevémet kompromittálják. Törvény előtt akarom igazságomat keresni; ha vesztés lennék, mit kizártnak tartok, viselném a következményeket.”²⁴ Fetser püspök lezártak tekintve az ügyet, figyelmeztette Tóth Jánost: „Azután meg ne feledje Tisztelendőséged, hogy először szerkesztői üzenet alakjában Tisztelendőséged akart hírlapi támadással célzt érni, a maga vá-

¹⁹ *Lourdes* 1914. 5. szám. 78.

²⁰ *Lourdes* 1914. 5. szám. 79.

²¹ *Lourdes* 1914. 9. szám 134.

²² Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 5947/1914. Gergely József – a magyar katolikus sajtó megteremtésének egyik élharcosa – ekkor a magyar katolikus papság lapjának, az *Egyházi Közlöny*nek egyik szerkesztője.

²³ Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 5947/1914. A Tóth János által írt levél hátoldalán szereplő fogalmazvány.

²⁴ Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 4375/1915.

lasztotta forumon kapta meg a hírlapi megtorlást. Egyik sem méltó katolikus hírlapíróhoz, s hozzá katolikus paphoz. Azért bölcsen ítélte el mindkettőjüket annak idején az egyházmegyei hatóság.”²⁵

Tóth János körül 1915 végére mind az egyházi, mind a világi körökben megfagyott a levegő, ráadásul a háború után – mivel plébániája a tervezett trianoni határvonalon kívül esett – személyes sorsa is megpecsételődni látszott. Titkos utakon több értesítés is érkezett a püspökségre, a fertőmeggyesi plébános helyzetéről.²⁶ Mohl Adolf december 10-én arról tájékoztatta a püspöki hatóságot, hogy „Tegnap Tóth János megyesi plébános öccse jött hozzám, jelentette, hogy bátyját az osztrákok Kismartonba hurcolták – ezért kéri Püspök Úr ő méltóságának kegyes közbenjárását bátyja kiszabadítása érdekében. Az elhurcolás körülményei itt Sopronban ismeretlenek, de a család kérését mégis jónak látom közvetíteni.”²⁷ Rövid internálása után Tóth János sorsa – látszólag – rendeződött,²⁸ hiszen 1923. április 4-én azt írhatta az Egyházmegyei Hatóságnak, hogy „*Lourdes* csodás kegyhelyéről sietek hivatalosan is tudatni, hogy *Lourdes* püspöke, midőn nagy-pénteken a 10 év előtt itt csodásan meggyógyult *Rosamunda* nővért bemutattam, azon óhajának adott kifejezést, hogy e gyógyulást hivatalosan is ismertessük el, - a *Regnum Marianum* nagyobb dicsőségére. Ily[en] egyházilag kiadott *Jugement canonique* (*Juramentum canonicum*) eddig úgy 32 van, a melyeket *Lourdes* folyóiratomban már le is közöltem, a melyekből egyuttal az eljárás módja is látható. [...] Ennél fogva kérem erre a kezdő lépések megtételét, annál inkább is, mert *Zita Királyné Ő Felsege*, ki éppen tegnap fogadott *San Sebastianban* szintén különösen érdeklődik ezen ügy iránt, melynek sikerében a *Regnum Marianum* magas kitüntetését látná. *Rosamunda* nővér, az eddigiek szerint a május 7-én, mint gyógyulása 10-ik évfordulóján *Lourdesba* érkező magyar zarándoklaton újból résztveend, mint herczeg *Esterházy Mária* herczegnő kísérelője; a mikor is újból hivatalos vizsgálat alá veszik itt gyógyulását, most a hivatalos orvosok még nem lévén itt. Tanácsos volna akkorra az egyházi hivatalos bizottságot, talán *Zehetbauer Ottó* elnöklete alatt, mivel személyesen ismeri *Rosamundát* gyógyulása előtt is, utána is, hogy így esetleg *Lourdesból*, sőt *Rómából* is beszerezhessük a szükséges adatokat. *Rosamunda* gyógyulását u. i. annak idején *Ő Szentsége* orvososa is megállapította és *Ő Szentségének* referálta. Adatokkal Sopronból én is szolgálhatok. Kötelességemnek tartom ezeket mindjárt innen megírni, habár nem a szokásos hivatalos formában.”²⁹

Tóth János folyamatosan szervezte *lourdes-i* zarándoklatait, s folyóiratában tájékoztatta olvasóit. *Rosamunda* „ügyében” 1927-ben jelentkezett újra az

²⁵ Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 4375/1915. Az azonos számon iktatott levél hátoldalára írt válasz fogalmazványa.

²⁶ Nagy Mihály felsőkismartonhegyi prépost, esperesplébános levele az Egyházmegyei Hatósághoz 1921. december 6-án. Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 4511/1921. Ismeretlen személy tájékoztató feljegyzése a győri püspökhöz 1921. december 10. Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. Ad 4511/1921.

²⁷ Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 4511/1921.

²⁸ 1923. szeptember 5-től Ágfalvára került adminisztrátorként. A *Lourdes* szerkesztőségét és kiadását május 1-től Sopronba helyezte át.

²⁹ Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 1014/1923.

Egyházmegyei Hatóságnál: „Rosamunda nővér, a soproni anyaházból, ki 14 év előtt, 1913. máj. 7^{én} oly csodálatos gyógyulást nyert Lourdesban, arról értesít, hogy betegeskedik; az a vágya, hogy gyógyulása hivatalosan is minősítették csodásnak. Habár már ismételten is kértük, vele együtt, de azért még egyszer kérjük az egyházmegyei hatóságot, rendelne el, a jó ügy érdekében, hivatalos vizsgálatot e gyógyulás megállapítására, a mint ezt Lourdes püspöke sőt Királynénk Ő Felsége is óhajtandónak mondotta előttem, 2 év előtt. Eddig ugy 32 ily elismert gyógyulást ismerünk; ezek szerint kellene Rosamunda esetét is megállapítani.”³⁰

15 év folyamatos küzdelme után a püspök válasza igazán kiábrándító volt: „Folyó évi május hó 3-án 13/1927. szám alatt kelt felterjesztésére értesítem, hogy Rosamunda nővér lourdes-i gyógyulása csodálatos voltának megállapítására nem érzem magamat hivatottnak. Úgy tudom, hogy a lourdes-i gyógyulások ügyében egy magában Lourdesben működő bizottság ítélkezik, amelynek bizonyára megvannak a maga különleges szabályai az ilyen ügyek elbírálására. Ezeket a szabályokat nem ismerem. Az itteni levéltár tanúsága szerint boldogult elődöm kihallgatásokat végzett ebben az ügyben, és a jegyzőkönyveket felterjesztette az apostoli szentszékhez. A jegyzőkönyvek nincsenek itt, csak a pápai államtitkár úr őeminenciájának egy levele, amely a Szentatya örömének ad kifejezést az örvendetes esemény fölött.”³¹ (4. kép)

Tóth János 1927 májusa és 1928 januárja között több levelet intézett az Egyházmegyei Hatósághoz, illetve közvetlenül a püspökhöz – újabb dokumentumok, és a gyógyulás elismerésének eljárásrendjére vonatkozó tájékoztatók mellékletével – de választ az év végéig sem kapott.³² Ezért 1928.november 4-én hosszú írásban foglalta össze sérelmeit, melyek közt első helyen áll a csodás lourdes-i gyógyulás ügye:

„Főtisztelendő Főegyházmegyei hatóság!

Alulírott bátorlakom hivatalos tisztelettel megfellebbezni azon igénykeresetemet, melyet f. év február végén a győregyházmegyei hatósághoz, a soproni kerületi esperes hivatala útján hivatalosan betérjesztettem.

Azon beadványomra a mai napig 8 hónap óta sem történt kellő intézkedés, habár a kerületi esperes személyesen sürgeti. Még előbb, az év elején terjesztettem föl szintén a kerületi esperes hivatala útján azon hivatalos kérelmemet, már évek óta sürgetőleg meg-megismételve, hogy Rosamunda nővérnek Lourdesban (1913) történt csodálatos gyógyulása, a mint maga is többször kéri Lourdes püspöke is óhajtotta hivatalos vizsgálat alá vétessék. Ismételt sürgetésemre az lón a válasz, hogy erre a győri püspök nem illetékes hanem Lourdesban egy külön bizottság. Erre betérjesztettem a hivatalosan kiadott füzetet: Comment on constate une guérison...? ezt visszavárolag... Azóta, 8-9 hónapja, egyáltalán semmi válasz reá.

1927. szeptembere óta az egyházmegye: nem reagál beadványaimra, nem küld körleveleket (talán véletlenül kaptam meg soproni czimemre, plebánosnak czimezve, az V. számot), nem küldötte meg a legujabb szentek officiumait, - nem ad egyáltalán anyagi támogatást még lakást sem, pedig Sopronban a püspökház-

³⁰ Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 1054/1927. A levél keltezése: Ágfalva, 1927. május 3.

³¹ Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 1054/1927. Tóth János levelének hátoldalára írt válaszlevél fogalmazványa.

³² Egyházmegyei Levéltár Győr. Püspöki Levéltár. 631/1928. szám alatt összegyűjtve.

ban, hol Huber János (már kanonok) majd Berky Zoltán (már meghalt) tartózkodhattak, tudtommal most is üresen áll.

Mint hogy már jó éve tart e mellőzés, ily hosszú türelmes várakozás után kénytelen vagyok fellebbezéssel élni, azon alázatos kérelemmel, kegyeskedjék említett igénykeresetemet, a győregyházmegyei hatóságnak reá vonatkozó ellenvetéseit, - ez utóbbiakat velem védekezhetés végett előzőleg közölve, - jogi elvek alapján felülvizsgálni és felülbírálni, illetve a másodfoku ítéletet meghozni – és pedig a következő kérdéseimre adva hivatalos jogi, elvi döntést:

1. Jogában állhat-e az egyházmegyei hatóságnak, tehát kötelességem-e 8-10 hónapig várni, hogy ily hosszú idő alatt sem intéz el ily fontos és sürgős beadványokat, midőn egy részről anyagi megélhetésről van szó, más részről a már nagy beteg Rosamunda halálától lehet tartani? Kérhetem-e tehát jogi megokolását annak, hogy miért nem jön se ezekre válasz, se körlevelek, se officiumok, se anyagi támogatás, se lakás, - de viszont fegyelmi sem, elmozdítás sem, estcardinatio sem?
2. Helyes-e az az állásfoglalás, hogy az egyházmegyei hatóság nem segíti elő Lourdes csodás hatásának hivatalos megállapítását, ha ezt maga a gyógyult is, de Lourdes püspöke is kéri?
Nem kell-e vizsgálatot megindítani, - nem nyilvánosan folyik le – akkor is, ha esetleg negatívra végződik?
3. Jogos-e egyházbiztosként és közjogilag, azon püspöki leirat, mely az én jogos beneficiumomat, mely ellenséges vis major folytán tényleg talán megüresedhetett, de jogilag semmi esetre sincs üresedésben, - a maga teljes egészében másnak Reiter Bálintnak teljes haszon élvezetébe engedte adta át, a nélkül is, hogy viszont rólam megfelelően gondoskodott volna?
4. Nem az-e a jogszokás canonice is, hogy vagy: administrator in spiritualibus került volna oda, a javadalmat visszatartva legalább részben, vagy esetleg csak káplán illetve kiséítő végezze a teendőket az én költségemre?
5. Kötelességem-e nekem, egyházi és- hazai jog szerint is, hogy e magyar javadalmat semmi esetre sem engedjem se ellenséges ország birtokába, se magyarellenes pap kezeibe – míg ezt visszatartatom magamnak is, hazámnak is?
6. Hazafias cselekedet-e az, hogy az egyházmegyei hatóság egy magyar javadalmat, melyet még lehetett volna magyar kézen tartani, minden vis major nélkül átengedte ellenséges ország birtokába, magyar ellenes magyar papnak, jogi üresedésben sem lévén, egy magyar érzelmű pap kezeiből ki véve?
7. Hazafiság-e az, hogy az a Reiter Bálint, ki már annak előtte is nagyon közismert volt osztrák érzelmeiről atyjával együtt, nem az egyházmegye tisztá magyar vidékére helyeztetett, hol nem árthatott volna, hanem inkább egyenesen Fertőmeggyesre hol szabadon agitálhatnak, az egész család, ellenünk és leronthatnak mindent, a mit mi építettünk?
8. Kötelessége lett volna-e az egyházmegyei hatóságnak, az elcsatolt terület átadó jegyzőkönyvében határozottan hangsúlyozni, hogy Fertőmeggyes javadalmát nem adja át hanem visszatartja – számomra, ki annak kiüldöztetése dacára sem szünhettem meg jogi tulajdonosa lenni? Ily módon még most is magyar kézen lehetne; a mint magyar kézen van az Ágfalvától el-

csatolt Lépesfalva egész javadalma is – mert azt az Apostoli Vicarius nem vette el, illetve vissza hagyta. Itt, nálam hagyta volna Fertőmeggyest is.

9. Köteles vagyok-e én most már jó 3 éven át teljesen a sajátomból fenntartani magamat, minden egyházmegyei támogatás nélkül? Tehát van-e jogom ezen elmúlt évekre a legméltányosabb kielégítést igényelnem?
10. Jogos-e állásfoglalásom, egyházam és hazám érdekében, ha nem mondok le Fertőmeggyéről, ne hogy azt is átengedjük, a mit még visszatartani lehet, ellenséges országnak; ne hogy magyarelles magyar pap élvezhesse véglegesen is azt a magyar javadalmat, mely az ellenséges fél hatósága állásfoglalása szerint is, magyar papot illet meg?

Azon meggyőződésben, hogy itt, ez esetben már nem személyről, nem magánügyről, hanem nagyon is közérdekű elvekről van szó, a miről már ugyancsak széles körökben igen sokan tudnak és beszélnek, akár pro, akár contra: bátorodom újból is kérni a mielőbbi ítéletet nem csak a jogi igazság de a méltányosság alapján is, maradván a Főtisztelendő Főegyházmegyei Hatóság iránt alázatos tisztelettel Tóth János plebános

Sopron 1928. november hó 4én³³

Bár Tóth János folyóirata az egyházi intézmények ellehetetlenítéséig, 1947 októberéig megjelent, s 31 évfolyamával kétségtől a korszak egyik legnagyobb hatású hitbuzgalmi periodikájaként³⁴ szolgálta a Mária tisztelet – legfőképp a lourdes-i zarándoklatok – ügyét, mozgalma mégsem tudott kiteljesedni. (5. kép) Rosamunda nővér csodás gyógyulásának ügyében eljárva olyan konfliktusokat vállalt fel, melyek következtében személye – és személyéhez kötött vállalkozásai – ellehetetlenültek. Továbbra is szervezte ugyan zarándoklatait a Máriás kegyhelyekre – sőt aktívan részt vett az 1925-ös jubileumi nemzeti zarándoklaton³⁵ is – de 1927-ben elvesztette adminisztrátori megbízatását. 1936-ban hivatalosan nyugdíjazták, s az egyházmegye számára gyakorlatilag megszűnt.³⁶ Sopronban élt 1963. október 29-én bekövetkezett haláláig.

Irodalom

DIÓS István szerk.

2002 *Magyar Katolikus Lexikon. VII. kötet.* Szent István Társulat, Budapest, 758-759.

HORVÁTH József

2000 *Győr-Moson-Sopron megye időszaki sajtójának bibliográfiája (1779-1995)* Kisfaludy Károly Megyei Könyvtár, Győr.

³³ Egyházmegyei Levéltár. Püspöki Levéltár. 2823/1928.

³⁴ HORVÁTH 2000. 461-462. A Lourdes-nak már 1914-ben több mint 2000 előfizetője volt. A folyóirat mellett levelezőlapokat, naptárakat, áhítatossági- és imakönyveket is kiadott; kegyérmekeket, emléktárgyakat és Lourdes-i vizet is forgalmazott. Tóth János „nyugdíjasként” – az új technika segítségével folytatta munkáját. Már 1929-ben és 1930-ban Sopronban, majd 1942 májusában a győri Apolló moziban tartott vetített képes előadást Lourdes-ról. *Győri Nemzeti Hírlap* 1942. május 8. 2.

³⁵ PAULOVITS 1926. 126.

³⁶ A Tóth Jánossal kapcsolatos, levéltárban megőrződött dokumentumok sora az 1928. november 4-i levéllel zárul. Választ erre sem kapott. Személyi anyaga sem található.

KLÉKL Jožef

1913 V Lourdes-i. *Nevotepeno Poprijéta Devica Marija. IX.* 187.

REZENHOFFER Antal

2009 *A katolikus hit igazsága* II. kötet. „Béke és Igazság Pilisszentléleki Modell” alapítvány Út, Igazság, Élet Kiadója, Pilisszentlélek

PAULOVITS Sándor szerk.

1926 *Szentévi magyar zarándoklatok. Visszaemlékezések a jubileumi év eseményei-re. Olasz, Francia és Spanyol földön – Róma – Lourdes – Limpas – Szentföld.* Szent István Társulat, Budapest.

SZEBENYI Zsoltné Rigó Éva

2008 Régi lourdes-i zarándoklat. Részletek Rigó Józsefné Prikler Emerencia naplójából (1913). *Hitvallás IX.* 11.

2009 Régi lourdes-i zarándoklat, in: ALBÁN József szerk. *Hitvallás Kalendárium 2009.* Győr, 113-117.

PERGER, Gyula

A ONE-MAN STRUGGLE. ROSAMUNDA RIMPFEL'S MIRACULOUS HEALING IN LOURDES

On May 7, 1913, János Tóth, the parson of Fertőmeggyes reported telegraphically to the episcopal office of Győr about the miraculous healing of a nun from Sopron, Rosamunda Rimpfel, in Lourdes. The sister, whose “upper body had been placed into a machine five years ago”, suffered from intractable thoracic spinal column degeneration, but after her first bath she threw away her iron corset and, according to the local press, walked without help.

János Tóth, who had organized and lead pilgrimages to Lourdes for years, persistently urged the examination and recognition of this miracle for decades. He turned not only to two succeeding bishops of Győr and to their diocesan authorities regarding the matter of Rosamunda, but to the bishop of Lourdes and to the Vatican offices as well.

His press releases and correspondence, which remained largely without response, can be traced to the end of the 1920s. During his strife to make this miracle be recognized he got into conflict with several ecclesiastical and civil dignitaries who from the 1920s became notable persons in the official structure; he was removed from his parish and stripped of his living. Although he had been retired in 1936, as one of the most active organizers of pilgrimages, he opened a religious item shop, edited church magazines and newspapers and strived for the widening of the reputation of the Lourdes Shrine and for the recognition of this miracle of Lourdes until the end of his life.

TÁVIRAT.

Püspöki város

Lapszám: **49**

Vezeték száma: **111**

Hongrie Győr

A kézbesítőknek kiadott: 1913 évi hó d. a. n. d. u. Győr-Pereszke.

Felvette: **Wachta**

Távírdahivatal: **Wachta**

Hivatalkül: **hó és nap óra, perc, napszaka**

Hivatalos megjegyzések:

A távirat osztálya	feladó hivatal	pénztári szám	szó	jegy	díjzó	hó és nap	óra	perc	napszaka
	Louredes	551	-	18	-	7	-	11	5

fogadja Meltóságod kegyesen hódolatunkat azon önnihirretek hogy egy gyógyíthatatlan soproni apacsa teljemen meggyógyult cloth János

A címek előtt lévő jeleknek magyarázata:

= D = Sörgész.	= PO = Távirati vétélőhely.	= XPT = Külföldre írt távirati írtatás.	= J = Nappal kézbesítendő.
= EFX = Válasz írtre x szótár.	= PPD = Sörgész távirati vétélőhely.	= XPP = Külföldre írtre postai írtatással.	= TE = Távirati átvétel.
= EFDX = Sörgész válassz írtre x szótár.	= PGP = Válasz írtre postai írtatással.	= XPF = Külföldre írtre postai írtatással.	= OF = Postán átvétel.
= EFXFX = Válassz írtre x szótár írtre átvétel.	= PE = Utanküldendő.	= EO = Nyitva kézbesítendő.	= OFE = Postán átvétel ajánlja.
= TO = Összeírás.	= TE = Postán ajánlja.	= EP = Saját kézhez kézbesítendő.	= TME = x cím.

1. kép Tóth János távirata a csodás gyógyulásról, 1913. május 7.

LE MESSAGER CATHOLIQUE

JOURNAL DE LOURDES

ORGANE de DÉFENSE RELIGIEUSE

TÉLÉPHONE : 71 PUBLIÉ EN ÉDITIONS QUOTIDIENNES TÉLÉPHONE : 71

ABONNEMENTS
 Lourdes et Haute-Pyrénées..... 3 fr. 50
 Autres départements..... 4 fr. 50
 Étranger..... 5 fr. 50

PREDICTION & ADMINISTRATION
 J. LASSANS, Directeur
IMPRIMERIE H. B. DE LOURDES
 14 Place de Clémenceau, Lourdes

PUBLICITÉ
 Toutes les données concernant la publicité doivent être adressées à M. l'Administrateur du Messager de Lourdes, à l'Imprimerie H. B. de Lourdes, place de Clémenceau. — Les annonces sont payables d'avance. — La Tarif des annonces est envoyé franco sur demande.

Magyar apaca gyógyulása -- GUARIGIONE DI MATINA

Guérison d'une Religieuse et d'un ENFANT

MERCREDI

Guérison d'une religieuse

Sœur Rosalie RIMPEL

de l'ordre de Sœurs (de Notre-Dame de Sion) (Haguenau), 28 ans.

Le docteur Rosow, de Sion, la déclare atteinte de curie due au fait de son baso soufflé dans la région cervicale.

Elle est atteinte d'un état de faiblesse générale, elle est incapable de se lever.

Après un traitement par le docteur Rosow, elle est incapable de se lever.

Le Sœur Rimpel s'est présentée au Bureau Médical en vue de la production de son certificat médical en vue de son mariage.

Elle a déclaré qu'elle est atteinte d'un état de curie due au fait de son baso soufflé dans la région cervicale.

Guérison d'un Enfant

Un jeune enfant, L. S., Sœur, âgé de 9 ans, s'est présenté au Bureau Médical, accompagné de ses parents.

Il a déclaré qu'un cours de certaines pèlerinages Sion. Il avait ressenti une grande amélioration à la suite d'un bain de mer.

Depuis l'année dernière, la guérison, d'ailleurs, s'est complétée par un traitement de repos.

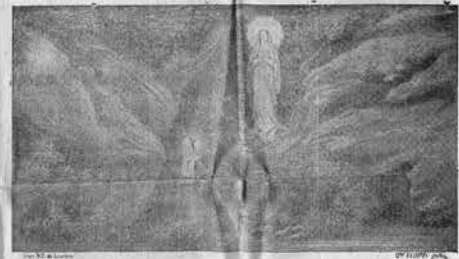
Quand à présent, nous faisons un examen de son état, nous constatons que son état est satisfaisant.

La suora ROALIA

Haguenau, 28 ans. Elle est atteinte de curie due au fait de son baso soufflé dans la région cervicale.

Chronique de la Grotte

Les pèlerins belges ont parturé le 3 mai et le 4 mai. A 10 h 30 et à 11 h.

Portrait of Sister Rosalie Rimpel.

Magyarok Lourdesban

Ma érkezett meg a magyar nemzeti zarándoklás. Eddig összesen érkezett 222 zarándokból. Heggyi 7 ember a Grótszék mellett. Eddig összesen 3 1/2-los pedig Déry Celestin Matina apostolbánság a Barilichan mondták a magyarság nevezetű, magyar zarándoklás. Van velük 40 meg. A zarándoklatok.

Három napot maradtunk átten, bizonyára gyógyulások is lesznek. Kivétel nélkül jöttek a Romába, onnan Loretoha, és Padua's zarándoklatok. Minden évben megteszik ezen zarándoklatot. A viszontlátásra, Kívánnék nekik szerencsés utat.

Pèlerinages déjà annoncés et projets pour l'Année 1915

Voici les plus récentes déclarations et engagements qui nous ont été envoyés, en vue des pèlerinages pour l'année 1915.

26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31																									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

4105/193

2. kép A kegyhely lapjának tudósítása Rosamunda nővér gyógyulásáról

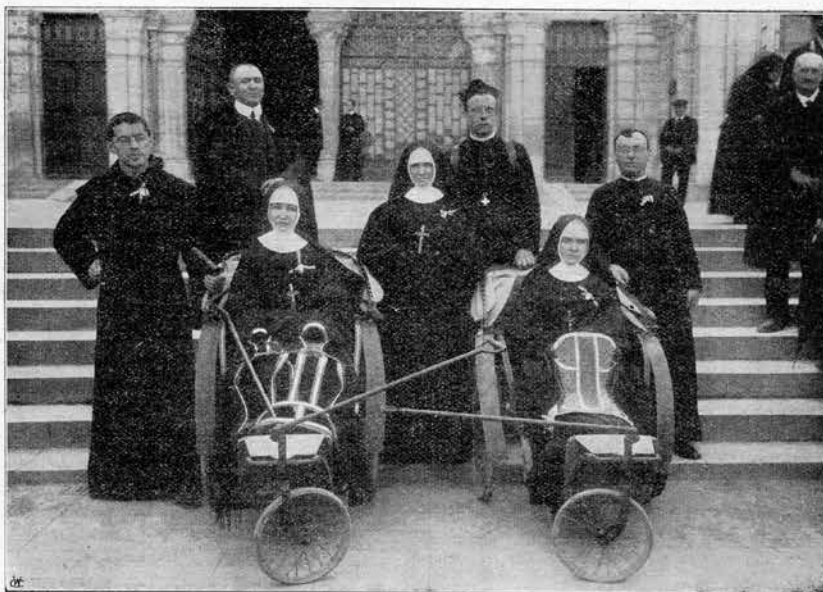
Coelestin prépost urat és Tóth János plebános urat ebédre meghívta.

Azzal bucsuzott, hogy minél többször jöjjünk hozzája, minél többen. Hirdessük Lourdes csodáit és lelkesítsük magyar testvéreinket Lourdesba! Különösen arra hívta föl figyelmünket és kérte meg vezetőségünket, hogy a jövő év szeptember hó folyamán Lourdesban tartandó eucharistikus kongresszusra nagy nemzeti zárandoklatot vezessünk Magyarországból is külön.*)

irtak, jegyezték. Alig győztük őket kielégíteni.

Betegünk, illetve gyógyultunk először is az Ellenőrző Irodába ment; ott azonnal felül is vizsgálták többen is. Utána visszament a kórházba, ahol újabb orvosok vették őt vizsgálat alá, egész nap körülbelül 10 különféle orvos vizsgálta meg.

Délután 5 órakor tették a hivatalos vizsgálatot. Megjelent az Ellenőrző Irodában Lourdes nagy püspöke, továbbá Mgr.

Rosamunda nővér.

Lauriana nővér.

Többszörös Éljen! volt kedves szavaira a mi válaszuk és hálánk.

A csodás gyógyulás teljesen ránk terelte a közfigyelmet. Óriási tömegben özönlött a közönség közénk; erőszakos tolongás, dulakodás volt osztályrészünk: mindenki a beteget óhajtotta látni, érinteni, vele beszélni; külföldi amatőrfényképezők, újságírók versenye működtek, kérdezősködtek,

*) Jelezzük tehát már most, hogy a jövő 1914-ben ismét kétszer vezetünk nemzeti zárandoklatot Lourdesba; egyet tavaszra és egyet őszre.

Heylen Namur belga püspök, az eucharistikus kongresszusok világelnöke, Mgr. Bertroux ausztraliai püspök, körükben több külföldi orvos, végre özv. Horváth Gáborné báróné (ki a gyógyult furdéséné jelen volt), Jobbágy Konrád zárandoklatunk orvosa és Tóth János a zárandoklat vezetője. A vizsgálatot és kihallgatást jegyzőkönyvbe vették mindkét nővérről; majd utasítást kaptunk, hogy a gyógyultak eddigi betegségének keletkezését, lefolyását szigorúan orvosi alapon kimutassuk, a kezelő orvoso-

3. kép A két meggyógyult soproni apáca kísérőikkel.
A Lourdes 1913. évi 6-7. számában

LOURDES

KÉPES HAVI FOLYÓIRAT

SZERKESZTI ÉS KIADJA:
TÓTH JÁNOS
FERTŐMEGGYESI PLÉBÁNOS

I. ÉVFOLYAM 1912-1913
1. SZÁM
1912. JANUÁR
ELŐFIZETÉSI ÁRA: 4 KOR.

5. kép A Lourdes első számának címlapja